

Med henblik på den nævnte udbygning af telekommunikationsforbindelserne over Nordatlanten fremkom Det Store Nordiske Telegrafskab A/S og Canadian Overseas Telecommunication Corporation gennem de canadiske myndigheder med tilbud om i samarbejde at tilvejebringe et undersøisk kabel mellem New Foundland-Sydgrønland-Island med tilslutning til et af Det Store Nordiske Telegrafskab i forening med det engelske General Post Office og det danske post- og telegrafvæsen planlagt kabel Island-Færøerne og Skotland og på lejebasis at stille et antal telefon- og fjernskriverforbindelser i kablet til udelukkende disposition for fremførelse af aeronautiske meldinger, medens kablet i øvrigt skulle være til rådighed for anden telefon- og telegraftrafik.

Ved et på initiativ af ICAO's råd afholdt møde i Paris i januar 1959 enedes de interesserede stater om en ordning, hvorefter de stater, over hvis territorier kablet skal fremføres, med de pågældende selskaber skal søge afsluttet kontrakter om lejemål af de nævnte kredsløb, således at lejeudgifterne finansieres af de interesserede stater i fællesskab.

På denne baggrund har Det Store Nordiske Telegrafskab A/S anholdt om en 25-årig koncession på anlæg og drift af et moderne koaxialkabel for teletrafik, for så vidt angår den del af kablet, der etableres på færøsk og grønlandsk land- og søterritorium. Med det projekterede kabelanlæg vil det være muligt at imødekomme såvel flyvningens interesser som de telekommunikationsbehov, der i øvrigt består i det pågældende område.

Det bemærkes, at selskabet fra de islandske og britiske myndigheder har fået tilsagn om en 25-årig kabelkoncession.

Til § 1.

For Danmarks vedkommende savnes hjemmel til at give koncessionen med det af selskabet ønskede indhold, idet lov nr. 84 af 11. maj 1897 om telegrafer og telefoner ikke antages at omfatte grønlandsk territorium, ligesom lovens § 2 kun giver mulighed for at udfærdige 20-årige kabelkoncessioner.

Da det i et tilfælde som det foreliggende er af stor betydning for selskabets dispositioner, herunder hensynet til afskrivning af de meget kostbare undersøiske anlæg, at der så vidt muligt gælder ensartede betingelser for kabeldriften i de af anlægget berørte lande, har ministeriet for offentlige arbejder og ministeriet for Grønland for deres vedkommende kunnet tiltræde selskabets ønske om meddelelse af en sådan koncession, og det foreslås derfor dels at udvide lovens område til også at omfatte grønlandsk territorium, dels at give ministeren for

offentlige arbejder bemyndigelse til at udfærdige koncessioner med en løbetid på indtil 25 år, når de påtænkte telekommunikationsanlæg forbinder dansk herunder færøsk og grønlandsk territorium med udlandet.

Ved ændringen af 1897-lovens § 2 og tilføjelsen af en ny § 20, hvorefter loven ved kgl. anordning vil kunne sættes i kraft for Grønland med de fornødne lempelser, der særlig må omfatte lovens tilsyns-, straffe- og ekspropriationsbestemmelser, vil der skabes hjemmel for, at ministeren for offentlige arbejder udfærdiger den af Det Store Nordiske Telegrafskab A/S ønskede koncession. Det grønlandske landsråd, hvem forslaget har været forelagt, har tiltrådt den foreslåede principielle ordning, men rådet har taget forbehold om senere at få forelagt udkastet til den kongelige anordning, idet det er forudsat, at rådet ved lovens endelige formulering ikke afskæres fra at sikre sig, at de bestemmelser, der kommer til at gælde for Grønland, er i overensstemmelse med de særlige grønlandske forhold og principperne i de grønlandske retsregler, derunder den grønlandske kriminallov.

§ 2 i loven af 11. maj 1897 om telegrafer og telefoner er, for så vidt angår meddelelse af koncession på anlæg og drift af telefoner, delvis ændret ved lov nr. 377 af 30. juni 1919 om udfærdigelsen af nye telefonkoncessioner m. m. og ved lov nr. 77 af 13. marts 1922 om udfærdigelse af koncession på anlæg og drift af telefoner i Jylland m. m., og fornyelser af de nugældende telefonkoncessioner i Danmark vil derfor i givet fald ske med hjemmel i de to sidstnævnte love. Nye telefonkoncessioner, herunder i Grønland, forudsættes givet i medfør af forslagets § 2, stk. 1, på de vilkår, der er angivet i de fornævnte love af 30. juni 1919 og 13. marts 1922, dog således som disse vilkår måtte blive lempet ved udfærdigelsen af den i forslaget til ny § 20 omhandlede kgl. anordning.

§ 4 i lov om telegrafer og telefoner må nu anses som overflødig, hvilket, for så vidt angår stk. 1-3, følger af, at der ikke mere drives ukoncessionerede private telefon- eller telegrafanlæg, etableret før lov om telegrafer og telefoner trådte i kraft, medens bestemmelsen i stk. 4 havde til formål at tilskynde ejerne af anlæg, etableret før lovens ikrafttræden, til hurtigt at få deres koncessionsforhold bragt i orden, idet de ved senere udfærdigede koncessioner blev afskåret fra at opnå den i lovens § 2 omhandlede koncessionsperiode af 20 år, men måtte nøjes med 15 år.

I overensstemmelse med en af finansudvalget under 14. november 1957 givne tilslutning blev der ved tekstanmærkning til loven om tillægsbevilling